

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2015/740**(2015. gada 7. maijs)****par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā un ar ko atceļ Lēmumu 2014/449/KĀDP**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 10. jūlijā pieņēma Lēmumu 2014/449/KĀDP⁽¹⁾, ņemot vērā joprojām pastāvošās nopietnās bažas par stāvokli Dienvidsudānā.
- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2015. gada 3. martā pieņēma Rezolūciju (ANO DP Rezolūcija) 2206 (2015), ņemot vērā tās lielo satraukumu un bažas par konfliktu, kas kopš 2013. gada decembra norisinās starp Dienvidsudānas Republikas valdību un opozīcijas spēkiem, paužot bažas par milzīgajām ciešanām, ko minētais konflikts rada iedzīvotājiem, un stingri nosodot līdzšinējos un pašreizējos cilvēktiesību pārkāpumus un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus un neievērošanu, kā arī paužot bažas par cilvēku pārvietošanu plašā mērogā un humanitārās krīzes padziļināšanos. Drošības padome uzsvēra visu konfliktā iesaistīto pušu atbildību par Dienvidsudānas iedzīvotājiem sagādātajām ciešanām. Tā arī konstatēja, ka stāvoklis Dienvidsudānā apdraud starptautisko mieru un drošību reģionā.
- (3) ANO DP Rezolūcijas 2206 (2015) 9. un 12. punktā ir paredzēti ierobežojoši pasākumi, kuri izpaužas kā ceļošanas ierobežojumi un aktīvu iesaldēšana, ko var piemērot personām un vienībām, kuras sarakstā iekļāvusi Drošības padomes komiteja ("Komiteja"), kas izveidota saskaņā ar ANO DP Rezolūcijas 2206 (2015) 16. punktu. ANO DP Rezolūcijas 2206 (2015) 6., 7. un 8. punktā ir noteikti arī kritēriji to personu un vienību iekļaušanai sarakstā, kurām piemēro minētās rezolūcijas 9. un 12. punktā paredzētos ierobežojošos pasākumus.
- (4) Skaidrības labad ierobežojošie pasākumi, ko piemēro ar Lēmumu 2014/449/KĀDP, un ierobežojošie pasākumi, kuri paredzēti ANO DP Rezolūcijā 2206 (2015), būtu jāiekļauj vienā tiesību aktā.
- (5) Tādēļ Lēmums 2014/449/KĀDP būtu attiecīgi jāatceļ.
- (6) Dažu pasākumu īstenošanai ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstu valstspiederīgajiem vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot to karoga kuģus vai gaisa kuģus, ir aizliegts veikt ieroču un ar tiem saistīto visu veidu materiālu, tostarp ieroču un munīcijas, militāro transportlīdzekļu un ekipējuma, paramilitāro spēku ekipējuma un rezerves daļu pārdošanu, piegādi vai nodošanu Dienvidsudānai vai to eksportu uz Dienvidsudānu – neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir vai nav dalībvalstu teritorijās.

2. Ir aizliegts arī:

- a) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Dienvidsudānā vai izmantošanai Dienvidsudānā sniegt tehnisku palīdzību, starpniecības pakalpojumus vai citus pakalpojumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajiem priekšmetiem vai ar šādu priekšmetu piegādi, ražošanu, tehnisko apkopi vai izmantošanu;
- b) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Dienvidsudānā vai izmantošanai Dienvidsudānā piešķirt finansējumu vai finanšu palīdzību saistībā ar 1. punktā minētajiem priekšmetiem, tostarp jo īpaši piešķirumus, aizdevumus un eksporta kredītu apdrošināšanu, kā arī apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu jebkādi šādu priekšmetu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportēšanai vai ar tiem saistītai tehniskai palīdzībai, starpniecības pakalpojumiem vai citiem pakalpojumiem;
- c) apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir apiet a) vai b) apakšpunktā minētos pasākumus.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2014/449/KĀDP (2014. gada 10. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā (OV L 203, 11.7.2014., 100. lpp.).

2. pants

1. Šā lēmuma 1. pantu nepiemēro:

- a) tāda militāra ekipējuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas nav paredzēts nonāvēšanai, bet kas paredzēts vienīgi humānai palīdzībai, cilvēktiesību uzraudzībai vai lietošanai aizsardzības nolūkā, vai ANO, Āfrikas Savienības (ĀS), ES vai Starptautisko attīstības iestādes (IGAD) īstenotām iestāžu darba uzlabošanas programmām, vai tādu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas paredzēts ANO, ĀS un ES krīzes pārvarēšanas operācijām;
- b) tādu transportlīdzekļu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kuri nav paredzēti militāriem mērķiem un ir izgatavoti no ballistiskas aizsardzības materiāliem, vai kuros ir uzstādīti šādi materiāli, un kurus ir paredzēts izmantot tikai, lai Dienvidsudānā nodrošinātu ES vai tās dalībvalstu personāla vai ANO, ĀS vai IGAD personāla aizsardzību;
- c) ar a) apakšpunktā minēto ekipējumu vai programmām un darbībām saistītas tehniskās palīdzības, starptautiskās pakalpojumu un citu pakalpojumu sniegšanai;
- d) ar a) apakšpunktā minēto ekipējumu vai programmām un darbībām saistīta finansējuma un finansiālās palīdzības nodrošināšanai;
- e) tāda atmiņēšanas ekipējuma un materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, ko paredzēts izmantot atmiņēšanas operācijām;
- f) tāda militāra ekipējuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas nav paredzēts nonāvēšanai, bet kas paredzēts vienīgi Dienvidsudānas drošības sektora reformu procesa atbalstam, kā arī ar šādu ekipējumu saistīta finansējuma, finansiālās palīdzības vai tehniskās palīdzības nodrošināšanai,

ar noteikumu, ka šādas piegādes ir iepriekš apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

2. Šā lēmuma 1. pants neattiecas arī uz aizsargtērpiem, tostarp artilērijas jakām un militārām ķiverēm, ko ES vai tās dalībvalstu personāls, ANO vai IGAD personāls vai plašsaziņas līdzekļu pārstāvji, humānās palīdzības un attīstības darbinieki un ar to saistītais personāls uz laiku eksportē uz Dienvidsudānu tikai savai personiskajai lietošanai.

3. Dalībvalstis izvērtē katru šajā punktā noteikto piegāžu gadījumu atsevišķi, ņemot vērā visus kritērijus, kas norādīti Padomes Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP⁽¹⁾. Dalībvalstis pieprasa atbilstīgu drošības kontroli, lai nepieļautu saskaņā ar šo pantu piešķirto atļauju ļaunprātīgu izmantošanu, un vajadzības gadījumā paredz noteikumus ekipējuma nogādāšanai atpakaļ izcelsmes valstī.

3. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu, ka to teritorijā ieceļo vai to šķērso personas:

- a) kuras Drošības padome vai Komiteja saskaņā ar ANO DP Rezolūcijas 2206 (2015) 6., 7., 8. un 9. punktu ir iekļāvusi sarakstā, kā uzskaitīts šā lēmuma I pielikumā;
- b) uz kurām neattiecas a) apakšpunkts, bet kuras kavē politisko procesu Dienvidsudānā, tostarp veicot vardarbības aktus vai pārkāpjot pamiera vienošanos, kā arī personas, kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Dienvidsudānā, un ar tām saistītas personas, kā uzskaitīts II pielikumā.

2. Šā panta 1. punkta dalībvalstij neliek liegt saviem valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.

4. pants

1. Šo pantu piemēro I pielikumā uzskaitītajām personām.

2. Šā lēmuma 3. panta 1. punktu nepiemēro, ja:

- a) Komiteja, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ir konstatējusi, ka ceļošana ir pamatota humānās palīdzības vajadzību, tostarp reliģiska pienākuma, dēļ;
- b) ieceļošana vai teritorijas šķērsošana ir vajadzīga, lai īstenotu tiesvedību;
- c) Komiteja, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ir konstatējusi, ka ceļojums sekmētu tādu mērķu sasniegšanu kā miers un nacionālais izlīgums Dienvidsudānā un stabilitāte reģionā.

⁽¹⁾ Padomes Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP (2008. gada 8. decembris), ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli (OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.).

5. pants

1. Šo pantu piemēro II pielikumā uzskaitītajām personām.
2. Šā lēmuma 3. panta 1. punkts neskar gadījumus, kad dalībvalstij saistības uzliek starptautiskas tiesības, proti:
 - a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;
 - b) kā ANO sasauktas vai tās aizgādībā rīkotas starptautiskas konferences uzņēmējvalstij;
 - c) saskaņā ar daudzpusēju nolikumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai
 - d) saskaņā ar 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.
3. Šā panta 2. punktu uzskata par piemērojamu arī gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.
4. Padomi pienācīgi informē par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir izņēmumu saskaņā ar 2. vai 3. punktu.
5. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus pasākumu piemērošanai, kas paredzēti saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ja iecerēšana ir pamatota steidzamu humānās palīdzības iemeslu dēļ, vai lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes un sanāksmes, kuras atbalsta vai uzņem ES, vai ja kāda dalībvalsts ir EDSO uzņēmējvalsts, ja notiek politiskais dialogs, kas tieši veicina ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu Dienvidsudānā.
6. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 5. punktā minētos izņēmumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par piešķirtu, ja divās darba dienās no brīža, kad saņemts paziņojums par ierosināto izņēmumu, viens vai vairāki Padomes locekļi rakstiski neiebilst pret šādu rīcību. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu piešķirt ierosināto izņēmumu.
7. Gadījumos, kad dalībvalsts, ievērojot 2., 3., 5. un 6. punktu, atļauj II pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot tajā vai šķērsot tās teritoriju, atļauju piešķir tikai tādām nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai tām personām, uz kurām tā attiecas.

6. pants

1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir turpmāk minēto personu un vienību tiešā vai netiešā īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē:
 - a) personas un vienības, ko Drošības padome vai Komiteja saskaņā ar ANO DP Rezolūcijas 2206 (2015) 6., 7., 8. un 12. punktu ir iekļāvuši sarakstā, kā uzskaitīts šā lēmuma I pielikumā;
 - b) personas, kas kavē politisko procesu Dienvidsudānā, tostarp veicot vardarbības aktus vai pārkāpjot pamiera vienošanos, kā arī personas, kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Dienvidsudānā, un ar tām saistītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā.
2. Nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami I vai II pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.

7. pants

1. Šo pantu piemēro I pielikumā uzskaitītajām personām un vienībām.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai arī darīt tos pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, ja tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

- a) nepieciešami, lai segtu pamatizdevumus, tostarp maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un ārstēšanu, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;
- b) paredzēti vienīgi samērīgai samaksai par kvalificētu darbu un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;
- c) komisijas maksa vai apkalpošanas maksa par iesaldēto līdzekļu un saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību.

Attiecīgā dalībvalsts iepriekš paziņo Komitejai par nolūku attiecīgā gadījumā atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu. Atļaujas var piešķirt, ja piecu darbdienu laikā pēc šādas paziņošanas Komiteja nepieņem negatīvu lēmumu.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt tos pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, ja tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai – ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts par minēto konstatējumu ir paziņojusi Komitejai un Komiteja to ir apstiprinājusi.

4. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes var arī atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka uz minētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas tiesas, administratīvās tiesas vai šķīrētības noteikts apgrūtinājums vai spriedums un ka minētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos tikai, lai apmierinātu no minētā apgrūtinājuma vai sprieduma izrietošus prasījumus – ar noteikumu, ka attiecīgais apgrūtinājums ir noteikts vai spriedums taisīts pirms tika pieņemta ANO DP Rezolūcija 2206 (2015), proti, 2015. gada 3. marta, ka tas nav I vai II pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras interesēs un ka attiecīgā dalībvalsts par to ir paziņojusi Komitejai.

5. Šā lēmuma 6. panta 1. punktu nepiemēro šādiem ieskaitījumiem iesaldētajos kontos:

- a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem; vai
- b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem sāka attiecināt 6. pantā paredzētos pasākumus;

ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, citiem ieņēmumiem un maksājumiem joprojām attiecas 6. panta 1. punktā paredzētie pasākumi.

6. Šā lēmuma 6. pants neliedz sarakstā iekļautai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumu, kas paredzēts līgumā, kurš noslēgts pirms dienas, kad šāda fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta I pielikuma sarakstā – ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka minēto maksājumu tieši vai netieši nesāņem I vai II pielikumā uzskaitītā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra, un pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts 10 darbdienu pirms šādas atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi Komitejai par nolūku veikt vai saņemt šādus maksājumus vai attiecīgā gadījumā atļaut līdzekļu, citu finanšu aktīvu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu minētajā nolūkā.

8. pants

1. Šo pantu piemēro II pielikumā uzskaitītajām personām un vienībām.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai arī darīt tos pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, ja tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

- a) nepieciešami, lai segtu II pielikumā uzskaitīto personu un to apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un ārstēšanu, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;
- b) paredzēti vienīgi samērīgai samaksai par kvalificētu darbu un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;

- c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību;
- d) nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai – ar noteikumu, ka kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir konkrēta atļauja.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo punktu.

3. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut dažu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķirējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 6. panta 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra iekļauta II pielikuma sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāms tiesas nolēmums;
- b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai kas ir atzīti par spēkā esošiem ar šādu nolēmumu, ievērojot ierobežojumus, kuri noteikti piemērojamos normatīvajos aktos, ar ko reglamentē tiesības, kas ir personām, kurām ir šādi prasījumi;
- c) nolēmums nav pieņemts kādas I vai II pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras interesēs; un
- d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo punktu.

4. Šā lēmuma 6. panta 1. punkts neliedz sarakstā iekļautai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumu, kas paredzēts līgumā, kurš noslēgts pirms dienas, kad šāda fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra iekļauta II pielikuma sarakstā – ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesāņem I vai II pielikumā uzskaitīta fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra.

5. Šā lēmuma 6. panta 2. punktu nepiemēro šādiem ieskaitījumiem iesaldētajos kontos:

- a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem;
- b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem sāka attiecināt 6. pantā paredzētos pasākumus; vai
- c) maksājumiem, kuri paredzēti tiesas, administratīvos vai šķirējtiesas nolēmumos, kas pieņemti Savienībā vai kas izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī;

ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, citiem ieņēmumiem un maksājumiem joprojām attiecas 6. panta 1. punktā paredzētie pasākumi.

9. pants

1. Ja Drošības padome vai Komiteja kādu personu vai vienību iekļauj sarakstā, tad Padome šādu personu vai vienību iekļauj I pielikumā.

2. Padome pēc dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma nolemj izveidot un grozīt II pielikuma sarakstu.

3. Padome savus 1. un 2. punktā minētos lēmumus, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot šādai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai iespēju paust savus apsvērumus.

4. Ja ir iesniegti apsvērumi vai būtiski jauni pierādījumi, Padome pārskata savus lēmumus un atbilstīgi informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru.

10. pants

1. Šā lēmuma I un II pielikumā ietver pamatojumu 3. panta 1. punktā un 6. panta 1. punktā minēto personu un vienību iekļaušanai sarakstā, kā to attiecībā uz I pielikumu norādījusi Drošības padome vai Komiteja un attiecībā uz II pielikumu – Padome.
2. Šā lēmuma I un II pielikumā ietver arī informāciju (ja tā ir pieejama), kas vajadzīga, lai identificētu attiecīgās personas un vienības, kā to attiecībā uz I pielikumu norādījusi Drošības padome vai Komiteja un attiecībā uz II pielikumu – Padome. Attiecībā uz personām šāda informācija var ietvert vārdu un uzvārdu, tostarp pieņemtus vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numuru, dzimumu, adresi, ja tā ir zināma, un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert nosaukumus, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un darbīšanas vietas. Šā lēmuma I un II pielikumā norāda arī datumu, kad veikta iekļaušana sarakstā.

11. pants

Lai šajā lēmumā izklāstīto pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība aicina trešās valstis pieņemt šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus ierobežojošus pasākumus.

12. pants

1. Šo lēmumu pastāvīgi pārskata. Ja Padome uzskata, ka lēmuma mērķi nav sasniegti, lēmumu atjauno vai attiecīgi groza, ņemot vērā attiecīgos Drošības padomes lēmumus.
2. Šā lēmuma 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos pasākumus regulāri un vismaz reizi 12 mēnešos pārskata. Pasākumus pārstāj piemērot attiecīgajām personām un vienībām, ja Padome saskaņā ar 9. pantā minēto procedūru konstatē, ka nosacījumi to piemērošanai vairs netiek izpildīti.

13. pants

Lēmumu 2014/449/KĀDP atceļ.

14. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2015. gada 7. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. RINKĒVIČS

I PIELIKUMS

To personu un vienību saraksts, kas minētas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā

II PIELIKUMS

To personu un vienību saraksts, kas minētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	Santino DENG (jeb <i>Santino Deng Wol</i>)	Sudānas Tautas atbrīvošanas armijas Trešās kājnieku divīzijas komandieris	<i>Santino Deng</i> ir komandieris Sudānas Tautas atbrīvošanas armijas Trešajai kājnieku divīzijai, kas piedalījās <i>Bentiu</i> atkārtotā sagrābšanā 2014. gada maijā. Tādējādi <i>Santino Deng</i> ir atbildīgs par to, ka ir pārkāpts 23. janvāra Nolīgums par karadarbības pārtraukšanu.	11.7.2014.
2.	Peter GADET (jeb <i>Peter Gatdet Yaka</i> ; <i>Peter Cadet</i> ; <i>Peter Gadet Yak</i> ; <i>Peter Gadet Yaak</i> ; <i>Peter Gatdet Yaak</i> ; <i>Peter Gatdet</i> ; <i>Peter Gatdeet Yaka</i>)	Pret valdību noskaņoto Nuer bruņoto kaujinieku līderis. Dzimšanas vieta: <i>Mayom County Unity State</i>	<i>Peter Gadet</i> vada pret valdību noskaņotus Nuer bruņotus kaujiniekus, kas 2014. gada 15.–17. aprīlī uzbruka <i>Bentiu</i> , tādējādi pārkāpjot 23. janvāra Nolīgumu par karadarbības pārtraukšanu. Uzbrukumā tika nogalināts vairāk nekā 200 civiliedzīvotāju. Līdz ar to <i>Peter Gadet</i> ir atbildīgs par pastāvīgu vardarbības uzkurināšanu, tādējādi kavējot politisko procesu Dienvidsudānā, un par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem.	11.7.2014.